

bliver modargumentet: Hvad vil I gøre? Det er uansvarligt over for kommunerne, hvis aktstykket ikke bliver vedtaget. Det er jo, fordi den forespørgselsdebat, vi har i dag, burde regeringen have stillet. Det burde være finansministeren, der var gået i Folketingssalen og havde sagt: Jeg vil gerne have et forhandlingsmandat. Når finansministeren så kommer tilbage med et aktstykke i juni måned, kan han med rette sige: Det her er så det bedst opnåelige.

Vi har nøjagtig den samme situation, når finansministeren som ene person på hele Folketingets vegne forhandler overenskomst med alle de statsansatte. Det har Fremskridtspartiet før forsøgt at få ændret sådan, at finansministeren først skulle komme og hente et mandat i Folketingets Finansudvalg. Det var der ikke interesse for på det tidspunkt. Så selve det principielle i, at vi får denne diskussion, synes jeg kun, der er grund til at rose og ikke bebrejde SF for.

Med hensyn til det politiske er det ikke overraskende, at debatten i dag mest er kommet til at dreje sig om disse daginstitutioner, for det har der ligesom været varmet op til. Som jeg antydede tidligere i en kort bemærkning, er det, der foregår i øjeblikket, jo mere fagforeningspolitik, end det er realpolitik. Det er et spørgsmål om, at man ønsker nogle flere job rundt omkring, og i disse år er der gode job at hente ved at passe børn. Derfor presser man på, for har man først fået alle disse mennesker ansat til at passe hindrernes børn, er det jo næsten umuligt at komme af med dem igen.

Den limpind hopper Fremskridtspartiet ikke på. Vi mener, at hele systemet med, at forældrene sender børn hen til mere eller mindre kvalificeret offentlig børnepasning, er forældet, og at det er ved at gå op for flere og flere, at den form for børnepasning er u hensigtsmæssig. Særlig under hele diskussionen om orlovsordninger bruger man fra samme side det argument, at forældrene skal være mere sammen med deres børn, og det er faktisk et argument, vi er enige i, altså at forældrene skal tilbringe mere tid med deres børn frem for at placere dem i daginstitutioner.

Det sidste forslag er jo, at man bare skal placere dem i skolen tidligt om morgenen, og så kan de jo komme hjem, når de skal sove. Altså det forhold mellem børn og forældre er ikke noget, vi kan anbefale. Det er med til at skabe institutionsbørn, og det er med til at skabe kriminalitet og problemer for de børn længere henne i livet. Derfor burde Folketingets hoved-

interesse på børneområdet være, at man sikrer forældrene en mulighed for at kunne blive hjemme og passe deres børn. Hovedproblemet for forældrene er jo, at hvis ikke de begge går på arbejde og tjener en fuld løn, hvoraf de afleverer halvdelen til det offentlige, har de ikke en hel løn til sig selv. Derfor må budskabet og det politiske mål være, at beskatningen af forældrene bliver sat så meget ned, at de har råd til at tilbringe mere tid med deres børn, og så ville der heller ikke være det pres på daginstitutionerne, som tilfældet er.

En anden del af problematikken er de mange mennesker, som dels er bilstandsmodtagere, dels er arbejdsløse, som stadig væk i alt for mange kommuner belaster børnepasningen, fordi man mener, det også er en ret for de forældre, der i øvrigt ikke har noget som helst at tage sig til andet end at hæve offentlige penge, at de skal have offentlig betaling for deres børnepasning. Det burde være sådan i alle kommuner, men igen, det må kommunerne jo selvfølgelig selv tage initiativet til: at de forældre, der er arbejdsløse eller bilstandsmodtagere, selv passer deres børn.

Dette dagsordensforslag, som SF har fremsat, har flere elementer end lige det med daginstitutioner. Der er også spørgsmålet om ventelisterne, og der er spørgsmålet om ældreboligbyggeriet.

Hvad angår ældreboligbyggeriet, mener vi ikke, det er nogen løsning, at man bare bliver ved med at bygge disse smarte moderne ældreboliger. Der, hvor det aktuelle behov er størst, er på egentlige plejehjem, for de, der i øjeblikket har størst problemer med at blive passet, er dem, der savner et sted, hvor de ikke bare er overladt til sig selv, men hvor der faktisk er kvalificeret plejepersonale. Kommunerne har mange steder fristet af ambitiøse bygherrer og en lidt for absurd lovgivning ødelagt gamle plejehjem og i stedet for benyttet særlige tilskudsordninger til at opføre ældreboliger. Den udvikling bør vi have vendt, sådan at vi får nogle flere rigtige plejehjem, hvor der er plejepersonale.

SF har ikke taget hjemmehjælpsproblemet med. Det kunne man også have gjort. Vi mener, at der i alt for mange kommuner er en for dårlig hjemmehjælp, og den hjemmehjælp, der er, er alt for utilstrækkelig. Det kan ikke være rimeligt, at det er så få timer hjemmehjælp, der bliver stillet til rådighed.

SF nævner også edb i folkeskolen, og på det punkt er vi fuldstændig enige med SF. Der er